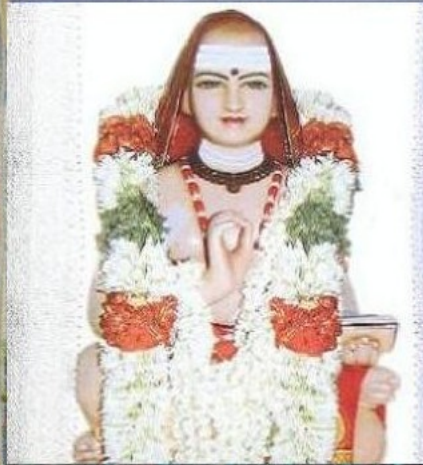

DAŚAŚLOKĪ

दशश्लोकी

Śaṅkara

TEN VERZEN

Over dit boek

Daśaślokī betekent 'tien verzen' en in deze tien verzen verwoordt Śaṅkara 'wat Ik Ben' door eliminatie van 'wat ik niet ben', gebruik makend van puur en direct onderscheid. Wanneer de zoeker naar het antwoord op de vragen 'wie ben ik?', 'wat is de wereld?' de inhoud van deze verzen in zich herkent, houdt hij uiteindelijk alleen puur bewustzijn over. In *Daśaślokī* wordt dit in de laatste regel van vele verzen telkens herhaald: '*Ben Ik wat er overblijft: het ene gelukzalige Zelf alleen*'.

De overlevering zegt dat Śaṅkara zijn leraar, Govindācārya, voor het eerst in een grot aan de oever van de rivier Narmada trof. Toen Śaṅkara Govindācārya, die met gesloten ogen in meditatie was, benaderde, vroeg Govindācārya hem 'wie ben jij?'. Wat Śaṅkara toen als antwoord improviseerde is bekend geworden als een van zijn meest beroemde teksten: *Daśaślokī*. Hij werd door Govindācārya als leerling aangenomen en in drie jaar tijd was hij meester geworden van alle kennis. Op zijn beurt was Govindācārya een leerling van Gauḍapāda, bekend van zijn commentaren (*kārikā's*) onder andere op de *Māṇḍūkya Upaniṣad*. Naar verluidt was het ook *Daśaślokī* dat Śaṅkara vlak vóór zijn overlijden op 32 jarige leeftijd reciteerde.

Ferit Arav
September 2014

Afbeelding op de omslag: *Śaṅkara*. Textiel (gemengd materiaal) achter glas, 60x50 cm. Ontwerp en vervaardiging door Madelon de la Rive Box, 2007

दशश्लोकी
DAŚAŚLOKĪ
Tien verzen

Tien Verzen (Daśaślokī)

- 1 Ik ben niet aarde, ik ben niet water,
Ik ben niet vuur, ik ben niet wind,
Ik ben niet ruimte, ik ben niet zintuigen,
Noch een verzameling van dit alles ben Ik.
Want dit alles is voorbijgaand.
Maar zoals in diepe droomloze slaap
Ben Ik wat er overblijft:
Het ene gelukzalige Zelf alleen.
2. Noch rangen van de samenleving,
Noch leefwijzen en gedrageregels,
Noch plichten en geestelijke discipline,
Noch meditatie en Yoga gelden voor Mij.
Door de kennis van het Zelf
En de afwezigheid van 'ik', 'mij' en 'mijn'
Ben Ik wat er overblijft:
Het ene gelukzalige Zelf alleen.
3. Ik ben vader noch moeder,
Noch goden noch werelden.
Noch de Veda's noch offers,
Noch heilige oorden ben Ik.
Noch ben Ik absolute leegte,
Maar zoals in diepe droomloze slaap
Ben Ik wat er overblijft:
Het ene gelukzalige Zelf alleen.
4. Noch een filosofie noch een dogma,
Noch een doctrine noch een geloof,
Noch een andere leerstelling
Is de kennis van Dát.
Maar door onderscheidend inzicht
Ben Ik wat er overblijft,
Als de zuivere essentie:
Het ene gelukzalige Zelf alleen.
5. Noch boven noch onder,
Noch binnen noch buiten,
Noch middenin noch aan de rand,
Noch voor noch achter,
Alles doordringend als de ruimte
Van onvermengde essentie,
Eén en ondeelbaar ben Ik:
Het ene gelukzalige Zelf alleen.

6. Noch wit noch zwart,
 Noch rood noch geel,
 Noch krom noch dik,
 Noch klein noch groot,
 Aldus geheel zonder gedaante,
 Ben Ik van de essentie van
 Het uit zichzelf stralende licht:
 Het ene gelukzalige Zelf alleen.
7. Er is leraar noch lering,
 Leerling noch leren,
 Noch Gij noch ik,
 Noch deze wereldverschijning.
 Daar kennis van Mijzelf
 Geen verscheidenheid toelaat,
 Ben Ik wat er overblijft:
 Het ene gelukzalige Zelf alleen.
8. Voor Mij is er waken,
 Noch dromen, noch diepe slaap,
 Noch ben Ik diegene
 Die deze drie staten ondergaat.
 Daar deze drie verbeeldingen zijn
 Ben Ik Dát wat deze staten overstijgt
 En als het enige overblijft:
 Het ene gelukzalige Zelf alleen.
9. Uit het oogpunt van waarheid,
 Ben Ik het Zelf, het ultieme doel,
 Alles doordringend
 En uit zichzelf bestaand.
 Terwijl deze wereld
 Een onbeduidende illusie is,
 Ben Ik het enige wat overblijft:
 Het ene gelukzalige Zelf alleen.
10. Het is zelfs niet eens 'één'
 Daar er geen tweede kan zijn.
 Het staat op Zichzelf alleen
 En Het staat niet op Zichzelf alleen.
 Het is leegte noch niet-leegte
 Daar Het vrij is van dualiteit,
 Hoe kan Ik Dát omschrijven
 Wat de essentie van Vedānta is?

Tien Verzen (Daśaślokī)

न भूमिर्न तोयं न तेजो न वायुः
न खं नेन्द्रियं वा न तेषां समूहः ।
अनेकान्तिकत्वात् सुषुप्त्येकसिद्धः
तदेकोऽवशिष्टः शिवः केवलोऽहम् ॥ १ ॥

*na bhūmirna toyam na tejo na vāyuh
na kham nendriyam vā na teṣām samūhaḥ |
anekāntikatvāt suṣuptyekasiddhaḥ
tadeko'vaśiṣṭaḥ śivaḥ kevalo'ham || 1||*

na: (Ik ben) niet, noch; *bhūmiḥ:* aarde, grond; *na:* niet, noch; *toyam:* water; *na:* niet, noch; *tejah:* hitte, vuur, straling, schittering; *na:* niet, noch; *vāyuh:* wind; *na:* niet, noch; *kham:* ether, ruimte; *na:* niet, noch; *indriyam:* zintuiglijke organen, vermogen tot zintuiglijk gewaarworden; *vā:* of; *na:* noch; (*vā na:* ook niet); *teṣām:* van deze; *samūhaḥ:* verzameling; *anaika:* al deze; *antikavāt:* onvast, onstandvastig, niet gestadig; *suṣupti:* diepe slaap; *eka:* een, enkel, unieke (ervaring van); *siddhaḥ:* gevestigd; *tadekah:* dat ene (tat: dat, staat voor het opperste Zelf, Brahman; *ekah:* een, alleen, enkel); *avaśiṣṭaḥ:* overblijvende, resterende; *śivaḥ:* gelukzalig, welgezind; *kevalaḥ:* alleen, enkel, één, puur, onvermengd; *aham:* Ik (ben).

- 1 **Ik ben niet aarde, ik ben niet water,
Ik ben niet vuur, ik ben niet wind,
Ik ben niet ruimte, ik ben niet zintuigen,
Noch een verzameling van dit alles ben Ik.
Want dit alles is voorbijgaand.
Maar zoals in diepe droomloze slaap
Ben Ik wat er overblijft:
Het ene gelukzalige Zelf alleen.**

न वर्णा न वर्णाश्रमाचारधर्मा
 न मे धारणाध्यानयोगादयोपि।
 अनात्माश्रयाहंममाध्यासहानात्
 तदेकोऽवशिष्टः शिवः केवलोऽहम् ॥ २ ॥

*na varṇā na varṇāśramācāradharmā
 na me dhāraṇādhyanayogādayopi |
 anātmāśrayāhammamādhyāśahānāt
 tadeko'vaśiṣṭaḥ śivaḥ kevalo'ham || 2||*

na: niet, noch; *varṇāḥ*: rangen, rassen, soorten, klassen, kasten; *na*: niet, noch; *āśramāḥ*: leefwijzen; *acaraḥ*: gedrageregels, gedrag, cultuur; *dharmāḥ*: plichten, voorschriften, wetten; *na*: niet, noch; *me*: voor mij; *dhāraṇāḥ*: zich houden aan, discipline; concentratie; *dhyāna*: meditatie; *yoga*: Yoga; *ādayaḥ*: enz. (andere praktijken); *api*: ook, zelfs; *anātmā*: *anātman*, het niet-Zelf; *āśrayāḥ*: gezeteld in, verblijfplaats, verblijven; *aham*: Ik (ben); *mama*: ik, mij, mijn; *adhyāsa*: (valse) oplegging; *hānāḥ*: verlaten, ontsnappen, vrij zijn (door de kennis van het Zelf); *tadekaḥ*: dat ene (tat: dat, staat voor het opperste Zelf, Brahman; *ekaḥ*: één, alleen, enkel); *avaśiṣṭaḥ*: overblijvende, resterende; *śivaḥ*: gelukzalig, welgezind; *kevalaḥ*: alleen, enkel, één, puur, onvermengd; *aham*: Ik (ben).

2. Noch rangen van de samenleving¹,
 Noch leefwijzen² en gedrageregels³,
 Noch plichten⁴ en geestelijke discipline⁵,
 Noch meditatie en Yoga gelden voor Mij.
 Door de kennis van het Zelf
 En de afwezigheid van ‘ik’, ‘mij’ en ‘mijn’
 Ben Ik wat er overblijft:
 Het ene gelukzalige Zelf alleen.

¹ Rangens: *varṇa*: de vier klassen van de samenleving: *brahmāṇa* (priester), *kṣatriya* (krijger), *vaiśya* (koopman), *śūdra* (arbeider).

² Leefwijzen: *āśrama*: de verschillende leefwijzen: *brahmacārin* (Brahmaan student), *gṛhastha* (gezinshoofd), *vānaprastha* (heremiet) en *saṃyāsīn* (asceet).

³ Gedrageregels: *ācāra*.

⁴ Plichten: *dharma*, met name wereldse plichten.

⁵ Geestelijke discipline: *dhāraṇa*.

न माता पिता वा न देवा न लोका
 न वेदा न यज्ञा न तीर्थं ब्रुवन्ति ।
 सुषुप्तौ निरस्तातिशून्यात्मकत्वात्
 तदेकोऽवशिष्टः शिवः केवलोऽहम् ॥ ३ ॥

na mātā pitā vā na devā na lokā
 na vedā na yajñā na tīrtha bruvanti |
 suṣuptau nirastātiśūnyātmakatvāt
 tadeko'vaśiṣṭaḥ śivaḥ kevalo'ham || 3||

na: niet, noch; *mātā*: moeder; *pitā*: vader; *vā*: of, en; *na*: noch; (*vā na*: ook niet); *devāḥ*: goden, goddelijken; *na*: niet, noch; *lokāḥ*: de werelden; *na*: niet, noch; *vedāḥ*: de Veda's, Vedische geschriften; *na*: niet, noch; *yajñāḥ*: offers, offeren; *na*: niet, noch; *tīrtham*: heilige oorden, sacrale objecten of plaatsen; *bruvanti*: ze zeggen, gezegd wordt; *suṣuptau*: in diepe slaap; *nirasta*: verban-
 nen, verjaagd; *atiśūnyā*: absolute niet-bestaan, [voorbij] uiterste leegte; *ātmakatvāt*: bestaand uit de essentie van het Zelf; *tadekaḥ*: dat ene (tat: dat, staat voor het opperste Zelf, Brahman; *ekaḥ*: een, alleen, enkel); *avaśiṣṭaḥ*: overblijvende, resterende; *śivaḥ*: gelukzalig, welgezind; *kevalaḥ*: alleen, enkel, één, puur, onvermengd; *aham*: Ik (ben).

3. Ik ben vader noch moeder,
 Noch goden noch werelden.
 Noch de Veda's noch offers,
 Noch heilige oorden ben Ik.
 Noch ben Ik absolute leegte,
 Maar zoals in diepe droomloze slaap
 Ben Ik wat er overblijft:
 Het ene gelukzalige Zelf alleen.

न सांख्यं न शैवं न तत्पाञ्चरात्रं
 न जैनं न मीमांसकादेर्मतं वा।
 विशिष्टानुभूत्या विशुद्धात्मकत्वात्
 तदेकोऽवशिष्टः शिवः केवलोऽहम् ॥ ४ ॥

na sām̐khyam na śaivam na tatpāñcarātram
na jainam na mīmāṃsakādermataṃ vā |
viśiṣṭānubhūtyā viśuddhātmakatvāt
tadeko'vaśiṣṭaḥ śivaḥ kevalo'ham || 4||

na: niet, noch; *sām̐khyam*: de *sām̐khya* filosofie; *na*: niet, noch; *śaivam*: *saiva*, een van de grote richtingen van modern Hindoeïsme; *na*: niet, noch; *tat*: dat; *pāñcarātram*: de doctrine van *pāñcarātra*'s; *na*: niet, noch; *jainam*: de jaina religie; *na*: niet, noch; *mīmāṃsaka*: de *mīmāṃsaka* geloof; *ādeh*: enz; *mataṃ*: een idee, gedachte, geloof, zienswijze, doctrine; *vā*: en, of; *viśiṣṭa*: onderscheidend, speciaal; *anubhūtyā*: door realisatie als puur bewustzijn, spontaan gewaarzijn, inzicht; *viśuddha*: absoluut zuiver; *ātmakatvāt*: van mijn essentie; *tadekaḥ*: dat ene (tat: dat, staat voor het opperste Zelf, Brahman; *ekaḥ*: een, alleen, enkel); *avaśiṣṭaḥ*: overblijvende, resterende; *śivaḥ*: gelukzalig, welgezind; *kevalaḥ*: alleen, enkel, één, puur, onvermengd; *aham*: Ik (ben).

4. Noch de *Sāṅkhya*¹ noch de *Śaiva* leer²,
 Noch de *Pāñcarātra*³ noch de *Jaina* leer⁴,
 Noch het *Mīmāṃsaka* geloof⁵ enz.
 Is de kennis van Dát.
 Maar door onderscheidend inzicht
 Ben Ik wat er overblijft,
 Als de zuivere essentie:
 Het ene gelukzalige Zelf alleen.

¹ *Sāṅkhya* is een van zes klassiek-orthodox hindoe filosofische systemen

² *Śaiva*: Een van vier meest gevolgde richtingen van Hindoeïsme.

³ *Pāñcarātra*: een traditie betreffende aanbidding van beelden i.p.v. rituelen en offers.

⁴ *Jaina*: een oude Indiase religie.

⁵ *Mīmāṃsaka*: een Hindoeïstisch filosofische school.

न चोर्ध्वं न चाधो न चान्तर्न बाह्यं
 न मध्यं न तिर्यं न पूर्वाऽपरा दिक्।
 वियद्व्यापकत्वादखण्डैकरूपः
 तदेकोऽवशिष्टः शिवः केवलोऽहम् ॥ ५ ॥

*na: cordhva na cādho na cāntarna bāhyaṁ
 na madhyaṁ na tiryāṁ na pūrvā'parā dik |
 viyadvyāpakatvādakhaṇḍaika-rūpaḥ
 tadeko'vaśiṣṭaḥ śivaḥ kevalo'ham || 5||*

na: niet, noch; *ca:* en, beiden, ook; *ūrdhvam:* boven, omhoog; *na:* niet, noch; *ca:* en, beiden, ook; *adhah:* beneden, omlaag, onder; *na:* niet, noch; *ca:* en, beiden, ook; *antah:* binnen, midden; *na:* niet, noch; *bāhyaṁ:* buiten; *na:* niet, noch; *madhyaṁ:* middenin; *na:* niet, noch; *tiryāṁ:* dwars, aan de rand; *na:* niet, noch; *pūrvā:* voor, oost; *parā dik:* andere richting (west); *viyadvyāpakatvād:* alles doordringend als de ruimte; *akhaṇḍa:* [Ik ben] ondeelbaar; *eka-rūpaḥ:* van onvermengde essentie; *tadekaḥ:* dat ene (tat: dat, staat voor het opperste Zelf, Brahman; *ekaḥ:* een, alleen, enkel); *avaśiṣṭaḥ:* overblijvende, resterende; *śivaḥ:* gelukzalig, welgezind; *kevalaḥ:* alleen, enkel, één, puur, onvermengd; *aham:* Ik (ben).

5. Noch boven noch onder,
 Noch binnen noch buiten,
 Noch middenin noch aan de rand,
 Noch voor noch achter,
 Alles doordringend als de ruimte
 Van onvermengde essentie,
 Eén en ondeelbaar ben Ik:
 Het ene gelukzalige Zelf alleen.

न शुक्लं न कृष्णं न रक्तं न पीतं
 न कुब्जं न पीनं न ह्रस्वं न दीर्घम्।
 अरूपं तथा ज्योतिराकारकत्वात्
 तदेकोऽवशिष्टः शिवः केवलोऽहम् ॥ ६ ॥

*na śuklaṁ na kṛṣṇaṁ na raktaṁ na pītaṁ
 na kubjaṁ na pīnaṁ na hrasvaṁ na dīrgham |
 arūpaṁ tathā jyotirākāraṁ kṛtvāt
 tadeko'vaśiṣṭaḥ śivaḥ kevalo'ham || 6||*

na: niet, noch; *śuklaṁ:* wit, *na:* niet, noch; *kṛṣṇaṁ:* zwart, donker; *na:* niet, noch; *raktaṁ:* rood; *na:* niet, noch; *pītaṁ:* geel; *na:* niet, noch; *kubjaṁ:* krom, gebogen; *na:* niet, noch; *pīnaṁ:* dik, corpulent; *na:* niet, noch; *hrasvaṁ:* smal, kort, klein; *na:* niet, noch; *dīrghaṁ:* groot, lang; *arūpaṁ:* vormloos, zonder gedaante; *tathā:* zo, aldus, en; *jyotiḥ:* licht, helderheid; *ākāraṁ kṛtvāt:* van de essentie zijn, verschijning hebben; *tadekaḥ:* dat ene (tat: dat, staat voor het opperste Zelf, Brahman; *ekaḥ:* een, alleen, enkel); *avaśiṣṭaḥ:* overblijvende, resterende; *śivaḥ:* gelukzalig, welgezind; *kevalaḥ:* alleen, enkel, één, puur, onvermengd; *aham:* Ik (ben).

6. Noch wit noch zwart,
 Noch rood noch geel,
 Noch krom noch dik,
 Noch klein noch groot,
 Aldus geheel zonder gedaante,
 Ben Ik van de essentie van
 Het uit zichzelf stralende licht:
 Het ene gelukzalige Zelf alleen.

न शास्ता न शास्त्रं न शिष्यो न शिक्षा
 न च त्वं न चाहं न चायं प्रपञ्चः ।
 स्वरूपावबोधो विकल्पासहिष्णुः
 तदेकोऽवशिष्टः शिवः केवलोऽहम् ॥ ७ ॥

*na: śāstā na śāstram na śiṣyo na śikṣā
 na ca tvaṁ na cāhaṁ na cāyaṁ prapañcaḥ |
 svarūpāvabodho vikalpāsahiṣṇuḥ
 tadeko'vaśiṣṭaḥ śivaḥ kevalo'ham || 7||*

na: niet, noch; *śāstā:* leraar, instructeur; *na:* niet, noch; *śāstram:* lering, instructie; *na:* niet, noch; *śiṣyaḥ:* leerling, discipel; *na:* niet, noch; *śikṣā:* leren, studie; *na ca:* bovendien, en ook, noch; *tvam:* jij (Gij), (de luisteraar); *na:* niet, noch; *na ca:* en ook; *aham:* ik, (de spreker) *na:* niet, noch; *cāyam:* deze; *prapañcaḥ:* wereldverschijning; *svarūpaḥ:* (mijn) eigen verschijning, natuur, essentie; *avabodhaḥ:* kennis van; *vikalpaḥ:* onderscheiding, verscheidenheid, afgescheidenheid; *asahiṣṇuḥ:* niet dulden, niet toelaten; *tadekaḥ:* dat ene (tat: dat, staat voor het opperste Zelf, Brahman; *ekaḥ:* een, alleen, enkel); *avaśiṣṭaḥ:* overblijvende, resterende; *śivaḥ:* gelukzalig, welgezind; *kevalaḥ:* alleen, enkel, één, puur, onvermengd; *aham:* Ik (ben).

7. Er is leraar noch lering,
 Leerling noch leren,
 Noch Gij noch ik,
 Noch deze wereldverschijning.
 Daar kennis van Mijzelf
 Geen verscheidenheid toelaat,
 Ben Ik wat er overblijft:
 Het ene gelukzalige Zelf alleen.

न जाग्रन् न मे स्वप्नको वा सुषुप्तिः
 न विश्वौ न वा तैजसः प्राज्ञको वा।
 अविद्यात्मकत्वात् त्रयाणं तुरीयः
 तदेकोऽवशिष्टः शिवः केवलोऽहम् ॥ ८ ॥

*na jāgran na me svapnako vā suṣuptiḥ
 na viśvau na vā taijasaḥ prājñako vā |
 avidyātmakatvāt trayāṇaṁ turīyaḥ
 tadeko'vaśiṣṭaḥ śivaḥ kevalo'ham || 8||*

na: niet, noch; *jāgrat*: waken; *me*: voor mij; *svapnakaḥ*: dromen; *vā*: of; *suṣuptiḥ*: slapen; *na*: niet, noch; *viśvaḥ*: *viśva*, dat wat de wakende staat ervaart; *na vā*: ook niet, noch; *taijasaḥ*: *taijasa*, dat wat de dromende staat ervaart; *prājñah*: *prājña*, dat wat de staat van diepe slaap ervaart; *vā*: of, en; *avidya*: onwetendheid, verbeelding, illusie; *ātmakatvāt*: bestaande uit de essentie van; *trayāṇaṁ*: van deze drie staten; *turīyaḥ*: de vierde [staat], het Opperste Zelf, Brahman; *tadekaḥ*: dat ene (tat: dat, staat voor het opperste Zelf, Brahman; *ekaḥ*: een, alleen, enkel); *avaśiṣṭaḥ*: overblijvende, resterende; *śivaḥ*: gelukzalig, welgezind; *kevalaḥ*: alleen, enkel, één, puur, onvermengd; *aham*: Ik (ben).

**8. Voor Mij is er waken,
 Noch dromen, noch diepe slaap,
 Noch ben Ik diegene
 Die deze drie staten ondergaat¹.
 Daar deze drie verbeeldingen zijn
 Ben Ik Dát wat deze staten overstijgt
 En als het enige overblijft:
 Het ene gelukzalige Zelf alleen.**

¹ *Viśva*: dat wat de wakende staat ervaart, *taijasa*: dat wat de dromende staat ervaart, *prājña*: dat wat de staat van diepe slaap ervaart.

अपि व्यापकत्वात् हितत्वप्रयोगात्
 स्वतः सिद्धभावादनन्याश्रयत्वात्।
 जगत् तुच्छमेतत् समस्तं तदन्यत्
 तदेकोऽवशिष्टः शिवः केवलोऽहम् ॥ ९ ॥

*api vyāpakatvāt hitatvaprayogāt
 svataḥ siddhabhāvanānyāśrayatvāt |
 jagat tucchametata samastam tadanyat
 tadeko'vaśiṣṭaḥ śivaḥ kevalo'ham || 9||*

api: ook, zelfs; *vyāpakam*: alles doordringend; *ka*: stopwoord; *tvāt*: vanwege de aard van; *hi*: stopwoord; *tatva*: pure, ware staat; *prayogāt*: uit het oogpunt van; *svataḥ*: je eigen zelf, vanzelfsprekend; *siddha*: volbracht, verkregen, geheiligd; *bhāvāt*: van worden, worden tot, verschijning; *ananyāśrayatvāt*: uit zichzelf bestaand; *jagat*: de wereld, het universum; *tuccham*: onbetekende, onbeduidend; *etad*: deze (staat voor de wereld); *samastam*: alles doordringend; *tat*: dat; *anyam*: een andere, iets anders; *tadekaḥ*: dat ene (tat: dat, staat voor het opperste Zelf, Brahman; *ekaḥ*: een, alleen, enkel); *avaśiṣṭaḥ*: overblijvende, resterende; *śivaḥ*: gelukzalig, welgezind; *kevalaḥ*: alleen, enkel, één, puur, onvermengd; *aḥam*: Ik (ben).

**9. Uit het oogpunt van waarheid,
 Ben Ik het Zelf, het ultieme doel,
 Alles doordringend
 En uit zichzelf bestaand.
 Terwijl deze wereld
 Een onbeduidende illusie is,
 Ben Ik het enige wat overblijft:
 Het ene gelukzalige Zelf alleen.**

न चैकं तदन्यद् द्वितीयं कुतः स्यात्
 न वा केवलत्वं न चाऽकेवलत्वम्।
 न शुन्यं न चाशून्यमद्वैतकत्वात्
 कथं सर्ववेदान्तसिद्धं ब्रवीमि ॥ १० ॥

*na caikam tadanyad dviṭīyaṁ kutaḥ syāt
 na va kevalatvaṁ na cā'kevalatvam |
 na śunyaṁ na cāśūnyamadvaitakatvāt
 katham sarvavedāntasiddham bravīmi || 10||*

na: niet, noch; *ca:* en, bovendien, ook; *ekam:* één, enkel, alleen; *tat:* dat; *any-*
am: een andere, iets anders; *dviṭīyaṁ:* tweede; *kutaḥ:* waarvan?; *syāt:* kunnen,
 mogelijk zijn; *na:* niet, noch; *kevalatvaṁ:* op zichzelf bestaan, absoluutheid;
na: niet, noch; *ca:* en, bovendien, ook; *akevalatvam:* niet op zichzelf bestaan,
 niet-absoluutheid; *na:* niet, noch; *śunyaṁ:* leegte, niet-bestaan; *ca:* en, boven-
 dien, ook; *aśunyaṁ:* niet leegte, bestaan, entiteit; *advaitakatvāt:* van de aard
 van niet-duaal zijn; *katham:* hoe; *sarvavedāntasiddham:* gevestigd in de gehele
 Vedānta (*Upaniṣads*); *bravīmi:* zeg ik van.

10. Het is zelfs niet eens ‘één’
Daar er geen tweede kan zijn.
Het staat op Zichzelf alleen
En Het staat niet op Zichzelf alleen.
Het is leegte noch niet-leegte
Daar Het vrij is van dualiteit,
Hoe kan Ik Dát omschrijven
Wat de essentie van Vedānta is?

Dasa Sloki or Nirvana Dasakam*Translated by S. N. Sastri*

1. I am not the element earth, nor water, nor fire, nor air, nor ether, nor any of the organs individually, nor all the elements or organs together as a whole. Because of variability (of the limiting adjuncts in the states of waking and dream), the self exists by itself only in deep sleep (without the limiting adjuncts in the form of the senses, mind, etc.). I am that most auspicious, attributeless, non-dual entity who alone remains (when all duality is negated).

2. Neither the division into castes and stages of life, nor the rules of conduct and duties of the various castes and stages of life apply to me. I have no need for dharana, dhyana or yoga, etc. Since the notions of 'I' and 'mine' which are due to identification with the not-self (body, mind and organs) have gone, I remain as the one auspicious self free from all attributes”.

3. The srutis say that in deep sleep there is no mother, nor father, nor gods, nor the worlds, nor the Vedas, nor sacrifices, nor holy places. Nor is there total void, since I exist then as the one auspicious self free from all attributes”.

Since the notions of caste, stage of life, etc., are based only on false knowledge (which results in identification with the body, etc.), it is pointed out that when that (false knowledge) is not there, such notions also do not exist, as in the state of deep sleep.

This sloka is based on the Brihadaranyaka upanishad which says that in the state of deep sleep the father cease to be a father, the mother ceases to be a mother, a thief is no thief, etc.

4. Neither the Sankhya view, nor the Saiva, nor the Pancharatra, nor the Jaina nor the Mimamsaka view, etc., is tenable. Because of the realization of the partless Brahman generated by the Mahavakya, Brahman is absolutely pure (untainted). I remain as the one auspicious self free from all attributes.

5. Brahman has no such thing as upper or lower (part), it has no inside or outside, it has no middle or any 'across', and it has no eastern or western direction, because it is all-pervading like space (or pervades space also). It is one and without parts. I remain as the one auspicious self free from all attributes.

6. Brahman is not white, nor black, nor red, nor yellow; it is not tiny, nor big. It is neither short nor long. It is not knowable since it is of the nature of effulgence. I remain as the one auspicious self free from all attributes”.

7. There is neither teacher nor scriptures, neither student nor instruction, neither you nor I, nor this world. The knowledge of one's real nature does not admit of

different perceptions. I remain as the one auspicious self free from all attributes”.

8. I do not have the state of waking, nor of dream, nor of deep sleep. I am not Visva, or Taijasa, or Praajna. Because all these three states are only the products of ignorance, I am the fourth (beyond these three states). I remain as the one auspicious self free from all attributes”.

Note: Visva is the name given to the jiva in the waking state, Taijasa in the dream state, and Praajna in the deep sleep state.

9. The Atma is all-pervading, is the desired goal, is self-existent, and is not dependent on any thing else, while the entire universe which is different from it is unreal. I remain as the one auspicious self free from all attributes.

10. It is not one; how can there be a second different from it? It has neither absoluteness nor non-absoluteness. It is neither void nor non-void since it is devoid of duality. How can I describe that which is the essence of the entire Vedanta!”

Literatuur

Śaṅkara: **Dasa Sloki or Nirvana Dasakam**, *Translated by S. N. Sastri.*

Śaṅkara: **Dasa Sloki or Nirvana Dasakam** by Adhi Sankara Bhagawat Pada
Translated by P.R.Ramachander.

Śaṅkara: **Daśaślokī**, Vertaling Animesh Kumar, Stotratnavali – Gitapress.

Śaṅkara: **DAŚAŚLOKĪ: THE TEN-VERSED HYMN**, Śaṅkara the missionary, Vertaling Swami Chinmayananda, Central Chinmaya Mission Trust, Mumbai, ISBN: 8107597-181-9.

Śaṅkara: **THE TEN-VERSED HYMN of Sankaracharya**, Return to Shiva, Editor Raghavan Iyer, Concord Group Press, 1983, ISBN 0-88695-006-6.

Daśaślokī, Brahmajñānāvalīmālā, Epithets by Adi Śaṅkara, School of Philosophy Inc. 2011.

Gezongen uitvoering van *Daśaślokī*:

<https://www.youtube.com/watch?v=4-udhpoInHU>

